

Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΩΝ ΙΘΑΓΕΝΩΝ ή η Ιστορική δυναμική της Κυπριακής ταυτότητας σας διεκδίκηση αξιοπρέπειας

Όταν ξυπνούν οι ιθαγενείς

Όταν ο Frantz Fanon, ένας γαλλόφωνος νέγρος διανοούμενος της δεκαετίας του 50-60, άρχισε να αναλύει την προσωπική του εμπειρία και αυτήν των ομόχρωμων συμπατριωτών του, βρέθηκε σε ένα αδιέξοδο.

Τα ίδια τα πνευματικά όπλα με τα οποία τον είχε εξοπλίσει η γαλλική κουλτούρα άρχισαν να στρέφονται ενάντια στη «μητέρα πατρίδα». Οι ίδιες οι επιταγές της γαλλικής κουλτούρας (για αξιοπρέπεια και προσωπική αυτονομία) τον οδηγούσαν να αντικρύσει με μια αδίσταχτη λογική την κρυφή αλήθεια της σχέσης του με τη Γαλλία - παρέμενε ένας ιθαγενής, ένας νέγρος με λευκή μάσκα. Μερικές δεκαετίες αργότερα ένας άλλος τριτοκοσμικός ιθαγενής, ο Ινδός Salman Rushdie που επίσης έγινε αποδεχτός από την κουλτούρα της μητρόπολης, θα έκφραζε αυτή την οδυνηρή διαπίστωση με σαρκαστική ειρωνεία, σε ένα μυθιστόρημα:

«Ένοιωσε τη γέννα εκείνης της αδυσώπητης οργής που θα έκαie μέσα του, χωρίς να υποχωρεί, για περισσότερο από ένα τέταρτο του αιώνα - που θα εξάτμιζε την παιδική λατρεία του πατέρα και θα τον έκανε ένα μοντέρνο άνθρωπο - ένα άνθρωπο που θα έκανε ότι καλύτερο μπορούσε από εδώ και μπρος, να ζήσει χωρίς Θεό οποιοσδήποτε είδους, κάτι που θα τροφοδοτούσε, ίσως, την φλόγα της αποφασιστικότητας του να γίνει αυτό που ο πατέρας του δεν ήταν, δεν μπορούσε να γίνει, δηλαδή, ένας σωστός και καλός Άγγλος.

...Τις χειμωνιάτικες νύχτες, αυτός που δεν είχε κοιμηθεί παρά κάτω από ένα σεντόνι, κοιμόταν τώρα κάτω από βουνά μαλιού και ένοιωθε σαν φυσιογνωμία από αρχαίο μύθο, καταδικασμένο από τους Θεούς να έχει ένα βράχο να πιέζει πάνω το στήθος του. Αλλά δεν πειράζει, θα γινόταν Άγγλος ακόμα και αν οι συμμαθητές του κρυφογελούσαν με τη φωνή του και τον άφηναν έξω από τα παιχνίδια τους, γιατί αυτοί οι αποκλεισμοί αύξαναν την αποφασιστικότητά του - και ήταν τότε που άρχισε να παίζει θέατρο, να βρίσκει μάσκες που θα αναγνώριζαν αυτοί οι τυπάδες, χλωμές μάσκες, μάσκες κλόουν μέχρι που τους έπεισε ότι ήταν εντάξει, ότι ήταν άνθρωπος σαν και αυτούς. Τους κοροϊδίαζε με τον ίδιο τρόπο που ένα ευαίσθητο ανθρώπινο ον μπορεί να πείσει γορίλλες να τον δεχτούν στην οικογένειά τους, να τον χαϊδεύουν, να τον αγκαλιάζουν και να του μπουκώνουν μπανάνες στο στόμα».

Η σχέση των Κυπρίων με την ιδεολογία του Ελληνικού εθνικισμού ήταν ανάλογη με την εμπειρία του Φανόν και του Rushdie. Διαπαιδαγωγηθήκαμε για περίπου ένα αιώνα με τις υποτιθέμενες αρχές του νεοελληνικού έθνους. Δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει ότι οι Κύπριοι πήραν στα σοβαρά τα οράματα και τις υποσχέσεις. (Άσχετα αν διατηρούσαν κρυφές ή φανερές αμφιβολίες για τον ολοκληρωτισμό της εισαγόμενης εθνικής ταυτότητας).

Έμαθαν λ.χ. για την αρχαία Ελληνική Δημοκρατία και πίστεψαν σε αυτήν για να αναγκαστούν τελικά να υπερασπιστούν τη δημοκρατία με το αίμα τους απέναντι στο κράτος των Αθηνών και τους εθνικόφρονες του «Ελληνισμού» στην Κύπρο την 15η του Ιούλη.

Πίστευαν, επίσης, πολύ περισσότερο (από όσο επέτρεπε ο Ελληνοχριστιανισμός των Αθηνών φαίνεται) στο «αγαπάτε αλλήλους» του Ναζωραίου για αυτό οι εθνικόφρονες φρόντισαν να τους εξηγήσουν με τη βία ότι έπρεπε να μισούν «τους εθνικούς εχθρούς». Αγάπησαν οι Κύπριοι τον πόνο των νεοελλήνων, τον αγώνα τους για μια αξιοπρέπεια, για να αντιμετωπίσουν μετά οι ίδιοι την

υπεροπτική συμπεριφορά των πρέσβειων-νομαρχών, των στρατιωτικών και των διανοουμένων του Ελληνικού κράτους. Αυτό το κράτος των Αθηνών και ο Ελληνικός Εθνικισμός στην Κύπρο και την Ελλάδα δεν σεβάστηκαν ούτε για μια στιγμή τα λόγια τους, τα οράματα που εξήγαγαν τόσο πλουσιοπάροχα την κυπριακή αποικία - πολέμησαν με πρωτοφανές μίσος (ακόμα και σε συνεργασία με τον άσπονδο εχθρό του, την Τουρκία) το πρώτο αυτοχθόν όραμα ελευθερίας που γεννήθηκε σε αυτόν το τόπο - την Ανεξαρτησία όπως και κάθε απόπειρα των κυπριών να δράσουν σαν αυτόνομα ιστορικά υποκείμενα αντί σαν τυφλά όργανα του «εθνικού κέντρου».

Όπως ο Φανόν και ο Rushdie διεπίστωναν με τραγική οργή ότι οι «μητέρες πατρίδες» τους ξεγέλασαν, έτσι και οι Κύπριοι διαπιστώνουν σχεδόν καθημερινά με μια αυξανόμενη οργή τα «ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα» της Αθήνας και της Άγκυρας. Αυτή η οργή (που είναι και μια έκφραση ενηλικίωσης - οδυνηρής ή λυτρωτικής) μπορεί να εκφράζεται με μια γελοία όσο και χυδαία επίδειξη νεοπλουτισμού (ο ιθαγενής μπορεί να επιδεικνύει πλέον ότι έχει και αυτός τα μαγικά μπιχλιμπίδια των αποικιοκρατών) με μια εκδικητική στροφή σε άλλους προστάτες-μητέρες (την ΕΣΣΔ παλιά, την Αγγλία, το κυπριακό κράτος για τους Τουρκοκύπριους) ή με αυτήν την παγερή αδιαφορία απέναντι στις εθνικές εξάρσεις. Ή πιο αυθεντικά, ίσως να εκφράζεται με αυτόν τον καθημερινό σημειολογικό ανταρτοπόλεμο που εκνευρίζει τόσο τους νεοεθνικόφρονες. Με την κλοπή και το κάψιμο των Ελληνικών σημαίων. Με τη δήλωση είμαι Κύπριος, όχι Έλληνας. Με την ντροπαλή αλλά αδίσταχτη υπεράσπιση της διαλέκτου. Με την δειλή προσθήκη για την «κυπριακή ιδιαιτερότητα» στους εθνικιστικούς παροξυσμούς για την Ελληνική ταυτότητα. Ή έστω και σαν ψευδής συνείδηση με τις απαιτήσεις των νεοεθνικόφρονων «να αναλάβει η Ελλάδα της ευθύνης της». (Η κομπλεξική κραυγή του δουλοπάροικου που αναζητά αφέντες).

Η κυπριακή ταυτότητα σαν Μαύρη Τρύπα

Σύμφωνα με τα συμπεράσματα μας τα οποία βασίζονται σε επιστημονική έρευνα και ανάλυση, οι Μαύρες Τρύπες δεν θα έπρεπε να υπάρχουν. Υπάρχουν όμως. Αρχικά εμφανίστηκαν σαν επιστημονικές υποθέσεις αλλά τώρα είναι ένα αποδεδειγμένο γεγονός με αρκετά αποδεικτικά στοιχεία. Παραμένουν όμως ένα μυστήριο. Τώρα θεωρούνται σαν τα επίκεντρα αστρικών εκρήξεων που μπορεί να είχαν συμβεί χιλιάδες ή δεκάδες χιλιάδες χρόνια πριν. Αστέρια που υπήρχαν και τα οποία δεν θα υπάρξουν και πάλι.

Το αστέρι στην αρχική του μορφή έχει διαλυθεί. Οι βράχοι και η σκόνη σκορπίστηκαν σαν μετεωρίτες προς όλες τις κατευθύνσεις με τόση απίστευτη ταχύτητα ώστε η κίνηση τους μπορεί να είναι αιώνια. Όμως κάτι φαίνεται να κατέχει ακόμα τη θέση του Άστρου που διαλύθηκε από την έκρηξη. Κάτι το οποίο ξεπερνά τα όρια και τις παραμέτρους των κατηγοριών σκέψης που υπάρχουν. Ενώ έχει βάρος δεν μπορεί κανείς να το δει. Δεν έχει «σώμα». Δεν έχει ούτε δομή, ούτε σχήμα, ούτε αρχή, ούτε τέλος.

Έχοντας όμως αυτή την εντυπωσιακή «μη-ύπαρξη» στο μυαλό, πρέπει να δούμε επίσης ότι μια μαύρη τρύπα έχει την απίστευτη ικανότητα να ελκύει και να απορροφά κάθε μορφή ενέργειας η οποία φτάνει μέσα στο πλαίσιο επιρροής της. Η ύπαρξη της λοιπόν είναι μια Αρνητική Φύση (Αρνητική Φύση ή Φύση της Άρνησης;) Δηλαδή είναι ένα κενό το οποίο δείχνει μια νεκρή ύπαρξη του παρελθόντος με τη δυνατότητα να επηρεάζει την ενέργεια των μελλοντικών μεταμορφώσεων της προηγούμενης της μορφής.

Υπάρχει μόνο στην αιωνιότητα, με επιρροή αλλά χωρίς παρουσία.

Χωρίς να έχει υπάρξει.

Ένα αστρικό υποσυνείδητο.

Ο γυμνός βασιλιάς

Ο βασιλιάς είναι πλέον γυμνός. Ο Ελληνικός εθνικισμός (όπως και ο Τουρκικός που μας ήρθε με κάποια καθυστέρηση) δεν έχει πλέον τίποτα να προσφέρει - ούτε και σαν αντίπαλος σε κάποιο διάλογο. Μοιάζει με ένα ιεραπόστολο που με τη βοήθεια των τοπικών

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_10:natives&rev=1598263343

Last update: 2025/04/20 19:47

